

[Per Hækkerup.]

fra det konservative folkeparti — at det var det konservative folkeparti, der under devalueringen i 1949 havde det halve standpunkt og foreslog, at Danmark skulle følge England halvvejs; hårdt presset i debatten havde det konservative parti i det halve standpunkt.

Hr. Poul Møller er lidt inde på den samme tankegang som hr. Henry Christensen, når han siger, at dagen før devalueringen var der kun tale om, at de økonomiske vanskeligheder kom udefra, men dagen efter devalueringen var der pludselig tale om en lovgivning, som tilsigtede indgreb over for den danske økonomi. Ja, jeg kan kun sige det samme, som jeg sagde til hr. Henry Christensen. Hr. Poul Møller må dog være klar over, at det er den britiske devaluering, der har fremkaldt nødvendigheden af, at vi gør noget, og det forekommer mig at være en usædvanlig svag argumentation i en så alvorlig afgørelse, når man skal argumentere på den måde.

Så siger hr. Poul Møller: kan man dokumentere, at landets økonomiske situation er dårligere end hidtil fremstillet, så er de konservative villige til at overveje foranstaltninger herimod. Der er ingen grund til at dokumentere noget som helst. Landets økonomi blev ramt, kan man sige, af den britiske devaluering, og det er det og de virkninger, der følger deraf, vi skal tage stilling til.

Jeg vil gerne give tilslutning til, som det også er sket tidligere, at vi, som nævnt af statsministeren, igennem finansudvalget i samarbejde med finansministeren prøver på at gennemføre de besparelser, som det overovedet er muligt at gennemføre. Jeg tvivler ikke om, at regeringen allerede har skåret lybt i de ønsker til budgetterne, som de enkelte ministre er mødt frem med, men naturligvis må finansudvalget have adgang til sammen med finansministeren at gennemgå det endnu en gang med den bestemte vilje at søge yderligere besparelser gennemført.

Jeg er enig med hr. Hilmar Baunsgaard, når han siger, at der skal mere til. Jeg tænker her på, at vi jo ikke over for den almindelige økonomiske situation i Danmark siger, at disse foranstaltninger her er tilstrækkelige. Vi forestiller os netop, at dette skal suppleres med mere langsigtede foranstaltninger med udgangspunkt i regeringens 13 punkts aktionsprogram. Men jeg bemærkede mig, at hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at det var jo en rent politisk bedømmelse, jeg havde anlagt over for disse forslag. Det gør mig virkelig ondt, at hr. Hilmar Baunsgaard har fået det indtryk. Jeg prøvede netop at fremstille det rent saglige, der ligger i tingene, og sagde: hvis man uden at kunne opstille noget alternativ til denne politik alligevel afviser den, så kan det kun være politisk motiveret; men jeg tvivler altså også om, at det skulle blive tilfældet, når der ligger en sådan konstruktiv, saglig politik på bordet. Jeg tror, det vil blive vanskeligt at få landets borgere til at forstå, at det er rigtigere at afvise den med de konsekvenser, det kan føre til.

Til hr. Niels Westerby skal jeg kun gøre den ene bemærkning, at når hr. Niels Westerby siger, at liberalt centrum vil gøre sin stilling til denne lovgivning afhængig af, at regeringen og socialdemokratiet afgiver et løfte om, at man fremtidig ikke vil gennemføre lovforslag med SF alene, så tror jeg, at det ærede medlem, hvis jeg må bruge den fine betegnelse, påtager sig et større ansvar for socialdemokratiets politik, end han kan bære.

Endelig vil jeg sige til hr. Kai Moltke, at jeg synes, det var interessant at høre hr. Kai Moltkes gennemgang af LOs resolution. De yderligere bemærkninger, han gjorde, skal jeg ikke knytte nogen kommentarer til.

Henry Christensen: Statsministeren gjorde jo her nogle bemærkninger som svar på de synspunkter, der var fremført over for regeringens økonomiske politik. Statsministeren ville henvise både til de sagkyndige og til, hvad hr. Per Hækkerup havde sagt om,